

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKALÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 1—P
Pártoló tagoknak 2—P
Intézményeknek 20—P

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon: 13-00-92

Eucharisztia

Eucharisztia: Oltáriszentség. Krisztusnak valódi teste és vére a kenyér és bor külső színe alatt. Az Oltáriszentség tehát a búzalisztből készült fehér ostya-kenyérben lévő Krisztustest.

1. Az evangéliumban olvassuk a kétezer esztendővel ezelőtt 33 éven át emberi életet élő Krisztus történetét. Az igazi, a valódi Krisztus, az élő, eleven Krisztus, manap is megváltást végző Krisztus, köztünk élő Krisztus nem az evangéliumban van, hanem az *Eucharishtiában*. Az evangéliumban csak a története van. Ha Krisztussal beszélni akarunk tehát, ha Őt megismerni akarjuk, ha az Ő kegyelmeit kérjük, ha első programpontunk szerinti vele való együtttest ki akarjuk építeni, akkor nem a történelembe kell visszavándorolni, nem az evangéliumot olvasni, Krisztust nem messze távolban a csillagvilág mögé képzelni mennyországban keresni, hanem az Oltáriszentséghez fordulni, ahol Krisztus minden hatalmával, kegyelmével, szeretetével segíteni akarásával jelen van, vár, hív. Ha Krisztussal eredményesen akarok barátkozni, ha Őt megérinteni és szeretni szeretném, akkor Őt meg kell ismernem. Megismerni csak ott tudom, ahol van, ahol kitarja magát előttem, ahol testével és vérével étel és ital módján táplálni akarja testi-lelki életemet: az *Oltáriszentségben*. *Krisztus-ismeret*, szeretet, együtttest az Oltáriszentségen keresztül, az Oltáriszentségben, az Oltáriszentség által történik.

2. Oltáriszentsége csak a *katolikusoknak* van. Ez a katolikus hitnek, hitrendszernek az alapja. Semmiféle más felekezetnek nincs Eucharishtiája, nem vallja az Oltáriszentséget, nem bírja a való-

di, a köztünk élő, a minket tápláló, az evangéliumban hirdetett szavakat most is gyakorlatban megvalósító Krisztust. Hogy nem más vallásfelekezethez tartozom, hanem *katolikus vagyok*, azt az Eucharishtiához való viszonyom mutatja és méri. A világnak is arról kell megismerni és megtudni az én *katolikus voltomat*, hogy látja rajtam és bennem az Eucharisztia tisztelét, értését, ismeretét, imádsását.

3. Az Eucharisztia hittitok: a természetfölöttinek, az istenkegyelemnek hozzánk alászállása. Az Eucharishtiában való elmélyedés tehát magasabb *szellemi képességet, szellemi életet* feltételez és kíván. Minél „*intelligensebb*” tehát valaki, annál szerencsésebb lehet tehát abban, hogy a maga erejével is mindig közelebb juthat az Eucharishtián keresztül a Megváltó, az örök Bíró és az örök Mennország-Krisztushoz. Ha az intelligens ember tehát boldog lehet, hogy ép *intel-*

ligenciájánál fogva több Krisztus-ismerethez juthat az Eucharishtiában és az Eucharishtián keresztül, éppen úgy kötelessége is az Eucharishtiát jobban ismerni, Vele többet foglalkozni, a Vele való együtttest gyakorlati életében hatványozottabban megvalósítani.

Mi iparosok és kereskedők a munkásság „*elitjének*” valljuk magunkat, mi vagyunk ennek az óriási tömegnek színe-java, vezetői, példaképe, *legintelligensebb* elemei, tehát a mi kitüntetésünk is és kötelességünk is az Oltáriszentség mélyebb ismerete, tisztelése és a benne rejlő Krisztussal való minél szorosabb együtttest. Az „*intelligencia*” kötelez legelsősorban erre! Mindezen okoknál fogva tehát az eucharisztikus világkongresszus szent esztendejében nekünk igazán meg kell mutatnunk mindennapi gyakorlati életünkben is, a kongresszus ünnepségeiben való minél tevékenyebb részvételünkkel is az Eucharisztia ismeretét, imádsását és az Eucharisztikus Krisztussal való minél bensőségesebb gyakorlati együtttestünket.

Az Eucharisztikus Kongresszus

Már nincs messze tőlünk. Világszerte beszélnek róla és gyűjtik a résztvevőket. Mi sem hallgatunk. Tudatában vagyunk annak, hogy egyletünk 90 éves múltját az Eucharishtiának, a benne élő Krisztusnak köszönheti és belőle meríti az erőt a jövőre. Tudjuk, hogy az eucharisztikus kongresszus hívó szava megértésre talál minden egyletünkben. Megértik mindenütt, hogy a hódolatból mi ki nem maradhatunk és meg kell mutatnunk, hogy a magyar iparos- és kereskedő társadalom fiatalága Krisztust tekintni Mesterének, Atyjának.

Minden egylet kötelességeként teljesítse az alábbiakat:

1. *Résztvevőket gyűjteni*, hogy a legényegyleteket ezek képviseljék.

2. *Egyenruhás résztvevőket gyűjteni* (sapka, ing, öv), hogy az eucharisztikus kongresszus nagy oltáriszentségi körmenetének díszmenetében ezek képviseljék a legényegyleti mozgalmat.

3. *Bejelenteni a résztvevők számát* a Szövetségnek, hogy hányan jönnek az egyes egyletekből és hányan lesznek közülük egyenruhában.

4. *A piros-fehér K-zászlót* több példányban is beszerezni, hogy a körmeneten zászlóerdővel vonulhassunk fel.

5. *Az egyenruhát* (sapka, ing, öv) minél előbb beszerezni, a tagok kö-

Jelen számunk ára 8 fillér

ORSZ. SZÉCHÉNYI-KÖNYVTÁR

zött terjeszteni és minden egyesletben részletfizetési kedvezményt nyújtani a rendelőknek.

6. *Megalkatítani a 3—4 tagú bizottságot, amely a fenti dolgok rendszeres és fegyelmezett megszervezését ellátja.*

Az enyém!

Az Élet, ez a titokzatos Isten-lehellet elindul. Mint pufók, vörös, néhány hajszállal tarkított hűsesomó jelenik meg a pötygében s mégis az anya boldogan öleli magához: Az enyém!

A gyermek felnyitja szeméit s talán először fakad benne öntudatos gondolat, amikor a táplálékot nyújtó anyai kebel után nyúl s egész arcán boldog mosoly ragyog, mint-ha mondaná: Az enyém!

Játékok kap a gyermek. A szegény rongybabát, fából faragott ostort, a gazdag gyöngyörű bolti babát, hintalovát, de mind valamit kincsékként babusgatja, játszik vele s dehogy adná másnak: Az enyém!

Az ifjú felszérül, dolgozni kezd s micsoda boldogság, amikor munkája sikerül. Igen, ez az enyém, az én munkám!

Rózsaszínű lánc öleli körül a szerelmes párt. Boldog önfeláldozó borulnak egymás keblére s egymást keresik. A szemük ragyog, a szívük dobog és odabenn a régi érzés új formában ölt testet, amikor egymásról érzik: Az enyém!

Aztán Isten áldásával pár lesz belőlük s jön a gyermek: az enyém, mondják mind a ketten s ismét innen elindul az élet titokzatos körforgása, amelyen végigvonul az, hogy az emberben isteni rendeltetés alapján van benne az érzés, hogy mindenkor bírni akarok valamit, valakit, ami, aki az enyém!

Mondjuk ezt aztán egy másik szóval, az ember legbensőbb sugallatával, legénőbb gondolatával, sejtésével és érzésével végig az egész életen: a magántulajdon elvét vallja.

Ez serkeni az életre, ez buzdítja az élet minden percében, minden vonatkozásában és ezt a gyönyörű érzést, ezt a természetes és emberi vonást akarja elvenni Marx, amikor mindent a közösségnek ad s az ember csak robotoló gép, a közösségnek hasznát hajtó szám lenne. Hát lehet ez cél, lehet ez ideál, lehet ez álom ésszel, lélekkel ellátott, gondolkodó lénynek, érző szívű emberre teremtett isteni lehetetlenségnek az embernek?

Nem!

A MI PARLAMENTÜNK

Istenkiszértésnek

számított még nem olyan régen a követelés, hogy az államhatalom kényszerítően szabályozza sok minden mellett a munkaidőt. Az 1919-es washingtoni munkaegyezmény nemzetközileg bevezette a 48 órás munkahetet — milyen soká is tartott, amíg mi is eljutottunk odáig — és ma már ott tartunk, hogy a közgazdaságilag vezető államokban a 30 órás munkahét gondolata kísért. Az Egyesült Államokban már is a 35 órás munkahét uralkodik és a legtöbb gazdaságilag nagyfontosságú államban a 40 órás munkahét szolgálja a munkásságot. A 48 órás munkahétért 70 évig küzdött a munkásság, menyit vajudással fog megszületni általánosságban a 40, 35 és 30 órás munkahét? De el kell következnie ennek is, mert a nagyfokú racionalizálás, amely az üzemekben mindig erősebb méreteket ölt, testileg, lelkileg és idegileg olyanira igénybe veszi a munkavállalót, hogy ennek ártalmait csakis a munkaidő csökkentésével lehet elenyésztetni. És végre is nem szabad utolsó szempontnak lenni: az Isten által az ember javára adott értelem az embert is szolgálja. Ha az emberi értelem széppé, kényelmessé, örömtelivé tudja tenni a földi életet, hát nem lehet senkinek joga ezt megakadályozni. Tessék az Isten akaratának utat engedni, hogy szép földi élete legyen a teremtés koronájának, az embernek.

A fizetési szabadságot

már 22 államban biztosították a munkavállalók részére. Nem vagyunk ebben az utolsók. A kérdés csak az, hogy vajjon nálunk a valóságban lesz-e — fizetési szabadság? Már is tudunk egy esetről, amikor az alkalmazottakat elboosították, egy hétre elküldték őket sétálni és utána új alkalmazottnak újból felvették. A fizetési szabadság igényjogosultsága az egy helyen egyfolytában eltöltött munkanévektől függ. És ha közben egy heti sétát adnak felmondással?

Van törvényünk, de nem lesz, akire ez vonatkozhatik. A törvény

önmagában nem elég, kell erkölcs is és becsület, megértés és áldozatkészség. Meg kell maradni embernek, hogy a törvénynek érvénye lehessen.

A minimális munkabérek

1936-ban 8 állam vezette be. Azóta pedig már alig van állam, ahol az államhatalom ne védené — ha nem is a legtökéletesebben — az eddig védtelenül álló munkavállaló tömeget és ne akarna részére emberséges megélhetést biztosítani. De ennél a rendelkezésnél is az üzlet és a pénz hatalmasabbnak mutatkozott az államhatalomnál. A minimális munkabérek majdnem kivétel nélkül maximális munkabér lett mindenütt. Az életfenntartási cikkek pedig oly emelkedést értek el, hogy a „maximált” munkabérek még azt az életnyívt sem biztosítják, aminek fenntartása a szabad munkabérek mellett lehetséges volt.

A tizenötödik életévben

állapította meg az 1937. évi nemzetközi munkaügyi értekezlet az ipari munkában foglalkoztathatók legkisebb életkorát. Nagyfontosságú lesz ez a megegyezés, ha az egyes államokban bevezetésre talál, nemcsak a munkás egyéni életére, de a gazdasági életre is. A fiatalokriak egészségvédelmének hatékony eszköze lesz, mert a szervezetnek több ideje lesz a gátlás nélküli kifejlődéshez és kulturális tökéletesítéshez is egy újabb év áll rendelkezésre. A gazdasági életben úgy mutatja majd né jótekonny hatását a rendelet, hogy a munkavállalók kifejtettebb szervezettel, tökéletesebb felkészültséggel tudnak beállni a gazdasági életbe és így tökéletesebb munkát tudnak majd produkálni. A bérkérdésre is hatással lesz a rendelet, mert a bérekre vonatkozó verseny kisebb lesz, amit a fiatalokriak természetszerűen kifejtene a felnőttékl szemben. Emberségebb fiatalokriat a munkásifjúsnak, hogy emberibb fejlődése lehessen, hogy teljesebb emberré alakulhasson és így a munkástársadalom önmagára találhasson és emberibb jövőt biztosíthasson magának.

*Az egyenruha
eszméink legjobb külső propagandája!*

Hatékony családvédelmet

Közkeletű igazság, hogy a család a nemzet testének sejtje, melyből összetevődik és minden értékét nyeri. A család jelenti a nemzet életét, erejét, jelenét, jövőjét. Amilyenek a családok, mint a nemzet testének sejtjei, olyan maga a nagy test, a nemzet is. És a nemzeteket egymással szembeállítva az lesz az erősebb, versenyképesebb, amelynek sejtjei erősebbek, egészségtől duzzadóbbak, élettől telítettebbek. Ha a nemzet értékét kutatjuk, ha a nemzet jövőjét akarjuk ma lemérni, úgy mérlegre kell tenni a családot és ennek súlya adja meg a nemzet értékét és súlyát. Nyilvánvaló igazság tehát, ha a nemzetnek jövőt, életet, érvényesülést és versenyképességet akarunk biztosítani, akkor a családnak kell életet teremteni, erőt, egészséget, versenyképességet adni. Az állam is csak akkor képviseli a nemzet érdekét és csak akkor szolgálja jövőjét, ha a családot szolgálja és annak biztosít életet és erősödést. A családon keresztül él vagy bukik a nemzet. *A családot védeni, erősíteni, éltetni kell, mert az jelenti a nemzetet.* Ezt az igazságot tudni és érezni kell mindenkinek, akinek hatalom adatott és aki-től egyesek, közlétek és összességek sorsa és élete függ.

Nem tartanak ma politikai, társadalmi, egyesületi nagygyűléseket, ahol a családvédelem hangsúlyozásával a tömegre ne akarnának hatni. Ez is már örvedetes, mert központi témává küzdötte fel magát ezzel a családvédelem problémája. A gondolat szokásos és sok esetben megértése nem is hiányzik ma a tömegek és vezetők lelkéből. De annál kevesebb történik a megoldás, cselekvés terén. Sajnálatos tény, hogy még mindig csak *bajmegállapítás* történik és az *orrostást* meglehetősen távolra toljuk ki még mindig. Átfogó jellegű intézkedés nemcsak, hogy nem történt még, de a közvélemény sem tudta még kitermelni azt.

A családvédelem megvalósítása terén először is helyre kell állítani a földi, társadalmi értékek ranglistáját. Igaz az, hogy az egyéni magánérdeket megelőzi a közérdek, a közjó mindenegyes esetben, ha földi javakról van szó. De igaz az is, ha a nemzet nagy többségének, a nagy nemzeti összességnek javáról van szó, akkor az államnak minden más érdeke mellékes és háttérbe szorítandó és a nagy nemzeti összesség javát kell szolgálni. Ma a családok óriási nagy többségének védelmé-

ről, erősítéséről van szó, tehát minden más érdekot félre kell tenni és minden eszközt és módot fel kell használni, hogy ez az érdek kielégítést nyerjen.

Családvédelem kell, mert *a családos ember nagyobb szolgálatot tesz a gyermekneveléssel a nemzetnek, mint az ugyanolyan munkát végző családtalan.* A munkateljesítmény-nél nem szabad csak azt nézni, hogy hány kéz és értelem, izom és akarat végzi a termelést, de annak is uralkodó szempontnak kell lennie, hogy hány éhes száj várja attól a munkától a kenyeret, hány meztelen test a ruhát és cipőt, lakást és ágyat. Meg kell találni a lehetőséget arra, hogy a családfenartató a munkájával nemcsak önmagának, de a családnak, a gyermekeknek is megélhetést, fejlődést, jövőt biztosíthasson. Mert ma családvédelmi törvények nélkül jobb sorsot, szebb életet, több örömet nyújt az állam azoknak, akik családtalanok maradnak és csak önmaguknak élnek, mint azoknak, akik magukra merik venni a családalapítás gondját, terhet, munkáját és lemondását és gyermeket, honpolgárt, katonát és munkást adnak és nevelnek a nemzetnek és építik annak jövőjét. Ezt a munkát is észre kell venni, ezt a munkát is fizetni kell, mert ez a munka a legnagyobb hazaszeretet, nemzetvédelem és áldozat. Egyesek előtt nem népszerű gondolatok ezek, de az önzés és elbarikádozások korában más utat nem lehet találni a család megvédése és erősítése érdekében és így a nemzet felemelése érdekében, csak ezt. És ha egyesek — a boldog birtokosok — jogsérelmet is látnak e gondolatmenetben, a nemzet nagy többségének igazságos érdeke megköveteli ezeknek megvalósítását.

Családvédelem kell, mert *a jelenlegi viszonyok mellett a nemzet legértékesebb része, a fiatalság nem tud családalapításhoz jutni.* Mikor tud ma egy gyári munkás, egy kereskedősegéd, iparossegéd családalapításra gondolni nemcsak a fővárosban, de a vidéken is? Mikor és hol tud ma annyit keresni, mint alkalmazott, hogy a bére önmagán kívül még másoknak is életet jelentsen, kenyeret nyújtson és ott-hont adjon? Pedig, ha férfikorának legszebb éveit, erőinek legnagyobb teljéit családtalanul kell eltöltenie és elfeésérelnie, ritkán lesz belőle egészséges lelkű és testű családalapító, mert belekővesedik az aglegényesség önzésébe vagy az antiszo-

ciális ember keserőségébe. Pedig nem lehet számunkra közömbös, hogy a jövő férfiai, családapái, férjei milyenek lesznek. Ha pedig nem közömbös, akkor gyérünk minél előbb és minél radikálisabban a családvédelemmel — *de még idejében.*

Mi szeretjük a családot, a gyermekeket és benne önmagunk folytatását, tökéletesebb kialakulását és kiteljesedését. De szeretjük benne a jövőt is, a nemzet jövőjét. És ezt erőteljesnek akarjuk tudni, hogy keményen megvehesse a lábát a Gondviseléstől nekünk ajándékozott földön, hogy ne lehessen hatalom, mely innen kimozdítja, uralma alá hajtja.

Mi szeretjük fiainkat, a huszonöt-harmincéveseket, akiket az Isten akarata és a természet rendje a családba szánt és teremtett — de titokzatos hatalmak e természeti joguktól megfosztanak. Mi szeretjük őket és a tehetetlen szomorúság görcsében merevült szívvel nézzük döbbenetes tekintetüket, amely magán viseli a vádló reménytelenség kilátástalanságát: hát lehetünk mi erkölcsileg jók, jellemben kemények és életharcban erősek?

Azért fakad ki minden nemzet-szerető gondolkodó ember lelkéből a kérés és könyörgés, koldulás és követelés: *családvédelmet!*

Családvédelmet, mert ez ma a leg-hatékonyabb nemzetvédelem!

Haidecker Sodronygyár!

Tisztelt és megbecsülést adassék a névnek országszerte. Mert példát adott, mert megértést tanusított és mert kötelességet teljesített. A szociális igazság szolgálása és megértése ma a kötelesség, melynek teljesítése alól ma nem volna szabad kivonnia magát senkinek.

Mit is tett ez a gyár? Olyan röviden és egyszerűen hangzik és mégis nem akartunk himni szemünknek, amikor olvastuk. Csak ennyi történt: minden tisztviselő és munkás, aki 10 éve a gyár szolgálatában áll, 1000.— P hozományt kap és minden tisztviselő és munkás, aki két éve áll a gyár szolgálatában, minden születendő gyermeke után 100.— P keresztelői ajándékot kap.

Ugy-e ez családvédelem?

Ha ez a megértés ragályos tudna lenni, ha a nagy gyárak és üzemek is megkapták — ezt a betegséget, mennyivel is javulna a helyzet és mily gyorsan találkozna akkor ez országban munkás és munkaadó,

vitéz Subik Károly

egeregyházmegyei elnök Ömértóságának

köszönet és hála a nagy nyílvanosság előtt is azért a páratlan megértésért, energikus támogatásért és határtalan áldozatkészségért, amellyel az egeregyházmegyei vezetőségi és elnöki értekezletet oly népessé, értékessé és eredményeiben oly páratlanná tette.

Az ifjúságot összefogni, kipállérozni és világnézetünk soraiba állítani legnagyobb kötelességünket és feladatunkat kell, hogy képezze, mert ők a jövő hordozói, egyházi és nemzeti értékeink kiteljesítői. A felnőtt munkásifjúság életiskolája a legényegylet legyen, mert ez az intézmény évtizedeken át a magyar katolicizmus legértékesebb értéktárolója volt a multban a munkásifjúság körében és ezen hivatását a jövőben is teljesíteni tudja.

Az Ő szavai ezek! De nála a szó nem röppen el nyomtalanul, hanem testet ölt és létté válik. Mint egeregyházmegyei elnök nemcsak az egri együletet fejlesztette az ország első együletévé, de lelkesedésének lángja, tettekkészségének ereje megmozgatta az egész egeregyházmegyét és a legjobban egybeforrt legényegyleti kerületét alkotta meg az országnak.

Csak égjen apostoli lelkének lángja, gyujtsa lángolóvá a hamvadó tüzeket és alkosson nagyot Isten szolgálatában, Kolping szellemében a legényegyletek munkájában, ami méltó e névhez: vitéz Subik Károly!

Egeregyházmegyei értekezlet

Bevonultunk dec. 11-én este az egri legényegyleti palotába úgy, mintha hazamentünk volna. Mert ahogy *Ibos Sándor* II. elnök ránk mosolygott, gyöngéden belénk karolt és a családias termekbe bevezetett bennünket, fiatalt, öreget, elnököt, dékánt egyaránt, úgy csak a gondoskodó atya, a szerető testvér tud a családtagokkal bánni. És ez a családias, meleg hangulat megmaradt bennünk mind a három napon át. Mindenkiné a szeméből csak a meglegedés és szeretet, öröm és boldogság sugárzott, mert amit az egri egyület nagy elnöke, vitéz Subik Károly prélátus-kanonok egeregyházmegyei elnök anyagiakban, szellemikben és megértő szeretetben nyújtott az értekezlet minden egyes résztvevőjének, az valósággá formálta a nagy legényegyleti család bensőségének gondolatát és felejtethetetlen élményé varázsolta a legényegyleti testvériség érzését. Ha valakinek kételye támadna afelől, hogy érdemes-e pénz és időt pazarolni az egeregyházmegyei értekezletre és összeesdíteni három vármegyéből az elnököket, dékánokat és rendezőket, az kérdezze meg azokat, akik velünk együtt az egri három napot végigélték. És tegyen meg még egyet, aminek valóságában mi meggyőződéssel hiszünk.

Nézzé meg azóta az egeregyházmegyei legényegyleteit. Mi hisszük azt, hogy azóta mindegyikben több a lélek, több a szellem, több a családias és öntudat, több a munka, mert Egerből nem lehetett eljönni anélkül, hogy meg ne gazdagodott volna, meg ne télt volna mindegyikünk lelkesedéssel, tudással és hozzáértéssel, sok-sok ifjúság-szeretettel.

Amit az értekezlet egyik legna-

gyobb értékének kell elkönyvelnünk, az az a tény volt, hogy a hívó szó minden együletben visszhangra talált és minden együletnek elnöke, dékánja eljött, hogy beszámoljon és gazdagodjon. Köszönet e megértésért minden együletnek!

Szabad idő az értekezlet résztvevőinek kevés maradt. Hisz anyyi megbeszélni való volt, anyyi gondolat, tervet és segítséget akart az értekezlet az egyletek vezetőinek nyújtani, hogy minden percet fel kellett használni. Még így is — ha szabad panasznak venni egyik-másik dékán önkéntelen kifakadását az értekezlet végén — az történt, hogy a program nem lett teljes egészében kimerítve.

Az egyleti családias szellem.

Az értekezlet első három órás gyűlése a *legényegyleti szellem* ismertetésével, szükségzerű megvalósításának fontosságával, annak módszereivel töltött ki. És nem akadémikus jellegű, álmos és unatkozó előadás maradt, hanem a résztvevők alaposan bekapcsolódtak hozzászólásokkal az eszmecserebe. Minduntalan halhattuk *Ibos Sándor* II. elnök gyakorlati fejtegetéseit, ahogy ők az egri együletben létté formálják a szellemet. Na és azután, ahogy *Cselényi József* vil. elnök, *Görömbölyi János* titkár, *Bellei Béla* dékán és *Korcsmáros László* II. dékán, a miskolc-alsóvárosi egyület kiküldöttei ontották magukból a terveket, indítványokat, azt csak azok tudták produkálni, akik az értekezlet sikeréből szívügyet csináltak és gondolkodva

előre készültek. És megértésre talált az a régi igazság, hogy

a legényegylet lényege a heti gyűlés, amikor a család összejön és családi ünnepet tart. Amikor a család fainak szíve kitarul és szomjasan várja, lesi az igazságokat, a jellemvelest, az életre való felvértezést, amit neki a legényegyleti atya nyújt.

Nem is szabad a heti gyűlést a kalomszerű előadók felolvasásával, egészen kitölteni. Ott feltétlenül kell jutni félórának, egyórának az elnök-atyának, aki ilyenkor fonja a szeretet-szálakat az ő fiai lelkébe és ilyenkor gazdagítja őket a „keresztény nevelő művészet minden eszközeivel“ a kemény férfi életre (Qu. a. bulla).

Csak a jól felhasznált hetigyűlés tudja a legényegyleti szellemet valósággá tenni és csak a hetigyűlés tudja a családiaságot megvalósítani, meleggé és ösztintévé tenni a kapcsolatot a tag és elnök között. Heti gyűlés egyület-átval beszélgetés nélkül céltévesztett időpazarlás. Egylet pedig jól felhasznált és állandóan megtartott hetigyűlés nélkül méltatlan a legényegyleti névhez és csak kompromittálója lesz a legényegyleti eszmének.

Az értekezlet ezen első ülése részletesen letárgyalta a hármas programot és mindegyiknél megmutatta a gyakorlati lehetőségeket azoknak megvalósításához. Mert mindhárom programot — úgy a Krisztus-együttesség kiépítését, mint a szakmai továbbképzést, családi és közéleti nevelést — a legkisebb együletben is értékesen meg lehet valósítani, amintohogy meggyőződést szerezhetünk arról, hogy nem a város nagysága, hanem a vezetők lelkiisége határozza meg az egyletek értékét.

Az egyleti adminisztráció.

Az értekezlet többi ülési foglalkoztat az egyletek adminisztrációs kérdéseivel — gyakorlatilag bemu-

tattuk a példás egri dékánirodát, — az ünnepélyes, mulatságok rendezésével. A sok értékes elhatározásból feltétlenül ki kell emelnünk azt az egyhangú határozatot, hogy az egyházmege minden egylete a nagy közönség figyelmes és rendszeres beszerzésével

egy nagy propaganda előadást tart, amelynek célja a legényegyleti szellemnek a nagyközönséggel való megismertetése

és rendez évente az egyet helyi társadalmi értékének demonstrálására érdekében lehetőleg farsangban *egyleti nagybált*, melynek rendezésénél lényeges, hogy a társadalom minden rétege képviselje magát, dokumentálva ezzel az egylet iránti nagyraecsisülését és értékelését.

Az egyleti belső szervezet kérdései, a dékán, II. dékán, rendezők szerepe és kötelességei, az alosztályok kiépítése, a heti gyűlés anyagának megállapítása, az „Uj Nemesség” mozgalmi lap felhasználása és terjesztése, az egyenruha bevezetése mind olyan kérdések, amelyek részleteiben szétbontottak és gyakorlati megoldási lehetőségeik megtárgyaltattak.

A külső szervezési kötelességek és lehetőségek is tárgyát képeztek a gyűlésnek és hangsúlyozottan fontosnak tartotta az értekezlet annak megállapítását, hogy az egyletek gondoskodjanak arról, hogy a

társadalom jóindulatát, hathatós támogatását, megértését szerezze meg mozgalmunk számára.

Amennyire elengedhetetlenül fontos az egyletben a belső szellem és ennek értelmében folyó nevelői munka, ugyanolyan fontos az egyletet beállítani a társadalom létkető életébe és ott faktorrá, tényezővé tenni. Ennek fontosságát és megvalósítási lehetőségét nem volt nehéz a résztvevők előtt kézzel foghatóan bizonyítani épen Egerben ahol *vitész Subrik Károly* elnök két-évtizedes rendszeres és fegyelmezt munkájával elérte azt, hogy Egerben a legényegylet oly társadalmi erő és közéleti érték, amellyel mindenkinek számolni kell.

Külön súlyt helyezett az értekezlet az Eucharisztikus kongresszussal kapcsolatos legényegyleti feladatok megbeszélésére. Elmélyíteni és élményé tenni a tagokban a szent év kegyelmeit és bekapcsolódni a budapesti nagy ünnepségbe. A két feladatot, amelyet minden egylet lelkesedéssel vállalt.

Vasárnap délelőtti az értekezlet tagjainak részvételével tartotta az egri egylet évi rendes közgyűlését. Eddig ismeretlen távlatok nyíltak meg a résztvevők előtt, amikor hal-

lották a súlyos számokat, statisztikákat, alosztályok beszámolóját, a tanone-, legény- és mesteregyletek nagyszerű kiépítését, a rendszeres és következetes munka megállapítását, amely az elmúlt év folyamán ezt a mintaegyletet foglalkoztatta és fejlesztette.

Az elnöki értekezlet.

Vitéz Subik Károly egyházmegei elnök elnöklése alatt külön értekezletet tartottak az egyletek egyházi elnökei és másodelnökei. Minden egylet mérlegre tétetett és kivétel nélkül értéknek találtatott. És vitték magukkal az elnök-atyák a jótanácsokat, vizsgatásokat, a tapasztalat és hozzáértés-sugallta útmutatásokat, amelyekkel az egyházmegei elnök öket ellátta. E gyűlésen a szeminárium V. éves növendékei is résztvettek, hisz pár hónap múlva már rájuk is igazságéhes fiúk száza lesznek bízva.

És még soká irhatnánk, ha hűen és pontosan regisztrálni akarnánk mindazt, ami e három napot mozgalmunk életében, fejlődésében és jövőjében oly felbecsülhetetlené tette. De még lángoló betűkkel ide szeretnénk iktatni egy rövid, de lényeges mondatot:

Eger-egyházmegeiek! Az igazi munka csak most jön! Amikor meg kell mutatnunk, hogy az élet hétköznapiain is keményen álljunk a munka talaját és egyleteinkből oly értékeket kovacsolunk, mely a magyar Egyháznak és nemzetnek megintgathatatlan alapja tud lenni! Várjuk a hétköznapiok ítemes, tüzes munkáját.

És most álljanak itt büszkén és tiszteletparancsolóan az értekezlet résztvevőinek nevei:

Eger: vitéz Subik Károly prelá-tus-kanonok, egyhm. elnök, Ibos Sándor II. elnök, Ignáé Ferenc dékán, Pálkövi Gyula II. dékán. *Miskolc-Felsőváros:* Járdán József elnök, Zrebnák István dékán, Kaszuba Tódor II. dékán. *Miskolc-Alsóváros:* Sivák István II. elnök, Cselényi József vil. elnök, Bellei Béla dékán, Koresmáros László II. dékán, Kőszegi Imre II. dékán. *Jászberény:* Kovács István elnök, Zaják Sándor dékán, Nagy Sándor II. dékán. *Jászószentgyörgy:* Frantsik József dékán, Tőzsér Pál II. dékán. *Szajol:* Dr. Lőczy Károly plébános-elnök, Czák János ifj. elnök, Rudi János dékán, Lajkó Antal II. dékán. *Fegyvernek:* Lankás Tibor II. elnök, Tukacs Pál dékán, Bognár István II. dékán. *Rakamaz:* Tóth István II. elnök, Márton Béla I. dékán. *Törökszentmiklós:* Dr.

Beóthy Lajos esperes-plébános, elnök, Vass József dékán, Németh Lajos II. dékán. *Gyöngyös:* Koncsek János II. elnök. *Palgár:* Balla Sándor II. elnök, Léka László dékán, Virág Sándor II. dékán. *Mézőkövesd:* Eperjessy Dénes II. elnök, Czipezer István dékán, Gyetvai Károly II. dékán. *Jászóroszálás:* Bolya Ferenc II. elnök, Rucska József dékán, Budai János II. dékán. *Kunszentmárton:* Benke István II. elnök, Kiss Boldizsár kántortanító, karnagy, Surányi István dékán. *Tiszafüred:* Lazár Péter érs. tanácsos, plébános-elnök, Katona István II. elnök, Saflánszky Antal dékán, Barna Béla II. dékán. *Kisvárd:* Gell Antal esperes-plébános, elnök, Jászberényi János dékán, Pazonyi Zoltán II. dékán, Szlivka Sándor háznagy. *Diósgyőrvasgyár:* Faragó József II. elnök, Svéda Béla dékán, Faragó Ferenc II. dékán. *Füzesabony:* Devánszky Ignáé II. elnök, Okályi Artur v. elnök, Varga Mihály dékán, Ujházi Ferenc II. dékán, Antal András háznagy, Antal József ifj. tag. *Jászládány:* Németh János dékán, Nagy Endre II. dékán. *Jászpáti:* Sás Károly dékán, Sebők János titkár, Sebők Lőrinc pénztáros, Kurucz János tanító. *Heves:* Demeter János II. elnök.

A beteg köszönete

*Lent a kápolnának zsámolyán,
Ifjú szívvel és lélekkel kiüldök
foházt.
Uram! köszönöm a megpróbál-
tatást
Áldva legyen, ki tett velem ily
csodát.*

*A díszterem odom fala újra
simogat,
A tudás hangja ott új öröket ad.
Mily más ez így Veletek együtt;
Istenem!
Humánus börtönben csak morfin
álom ez.*

*A csoda megtörtént, én újra itt
vagyok,
Férfias jellemmel vártam e napot.
Baráti karok, kik értem imádkoz-
tatok,
Köszönöm nektek, hogy újra itt
vagyok.*

Radványi József
központi tag.

Dékán lelkigyakorlatunk

Nem keresek nagy szavakat és előkelő stílust, úgy magyaros férfi nyíltsággal és közvetlenséggel akarom csak elmondani, hogy mit is jelentett nekünk a dékán-lelkigyakorlat.

Kemény dolog az, megtalálni magunkban letagadhatatlanul a lelket, és érezhető módon szembe nézni az örök Istennel. Érezni alacsonyágunkat, állatiasságunkat, esőnya hálátlanságunkat és mellette aztán felfedezni, hogy mégis mennyire atyai hozzánk Isten és mennyire megért bennünket és mennyire elnéző.

Ugy mentünk be a Maurézába, mint a hétköznapi napszámok, akik sokszor reménytelenül húztuk az ígát, éreztük magunkban az ellenmondást a vér fajtalan gőze és lelkiségünk emelkedni vágyása között. És ott bent *megtaláltuk magunkat, lelkünket és tisztáni tudtuk a ranglistát testi és lelki értékeink és érdekeink között.*

És amikor éreztük közeledni felénk a mi Mesterünket, ahogy halak és új világot jelentve kitérta lelkünk rejtekét és helyet keresett ott magának. És mi szinte fizikailag éreztük, hogy hozzánk jött, belénk telepedett és eléje tártunk mindent, hogy im ilyenek vagyunk és ilyenek akarunk lenni. Amikor beavattuk Őt legtitkosabb rejtekeinkbe, ahová eddig magunk is oly félve és bizalmatlanul tekintettünk, a férfi-lelek új mélységei nyíltak meg előttünk.

Amikor már nálunk volt Ő, akkor szegyenkezve bevallottuk Neki azt is, hogy mi — *dékánok vagyunk, hogy mi hivatal vagyunk másokat vezetni, másoknak példát adni, másoknak másolási anyagot nyújtani a Krisztus-másolásban.* Tétovázva lestük az Ő választát, nem taszít-e el magától minket, amikor mi oly hitványok és bűnösök vagyunk. De nála csak megértést, bátortást, fel-emelést találunk. Csupa jószág, meg-bocsájtás és elnézés volt a multra vonatkozóan, de keménység és határozottság a jövőre nézve. *A mult elfelejtve és megbocsátva, de a jövőből szolgálattétel és határozott jószág, keménység és becsület az, amit vár tőlünk.*

És ezt mi dékánok megígértük Neki. Katonái akarunk lenni, akik keményen álljuk a harcot mellette és becsülettel akarunk Vele szembenézni és Neki bevallani: *Mesterünk, a Tiéd vagyunk és Melletted kitarunk.*

Most már újra itthon vagyunk. Végezzük újra az egyetben dékáni munkánkat. *De ez a munka most más.* Más, mert ői bennünk Krisztus és valósággá lett bennünk első programmpontunk: Krisztus és én mi ketten együtt haladunk az élet és örök élet útján. Mi ketten együtt vezetjük az egyletet, a tanfolyamokat, gyűléseket és mindent, ami az egyetben a dékánra vár.

Köszönet szálljon innen is a Maurézához, ahol mi három napig boldogok voltunk, köszönet a jó Atyáknak, akik munkálva szerettek minket, és köszönet mindazoknak, akik odaségítettek bennünket. A mi köszönetünk a munka lesz, amit Krisztussal végezni fogunk.

Tóth Sándor
központi dékán.

(Álljon itt még pár gondolat, amit a hálalevelekből közlünk, melyek a Szövetséghez érkeztek.)

„Nem volt még három ilyen napom. Nem hittem volna, hogy ilyen boldog is tud lenni az ember, ha a lelkét hozza felszínre és ha az Istenével együtt él. Meghálálom áldozatos jószágukat, hogy résztvehettem a lelkigyakorlaton, az egyetben teljesítendő munkával, amit mint egész férfi fogok élvezni.“

„Miért is nem tud mindenki a Maurézába kerülni?! Eddig én sem becsültem túlnagyra. De ma tudom, hogy életet, férfias jellemet, becsületes munkát tud belőlünk kihozni. Rendezzenek csak minél többször lelkigyakorlatot a dékánoknak, de a rendes tagoknak is.“

„Az igazi Krisztus-együtttest most találtam meg. Meg is fogodom hogy tagjaink között erős propagandát fejtek ki a lelkigyakorlat érdekében, mert maganról tudom, hogy a bűntől körülvéve milyen nehéz is jónak maradni. Köszönöm, hogy lehetővé tették anyagi áldozatokkal a lelkigyakorlatot.“

„Nemesak én vagyok még tele a Mauréza mélyeséges élményeivel, de a tagtársaim is tele vannak az utána való vágyal, amióta a hét-ötgyűlésen elmondtam nekik mindazt, amiben ott részem volt. Érzem, hogy jobb dékán lettem, mert jobban megértem az isteni Áesot, az én Mesteremet.“

„Szívemben, lelkemben újra karácson van. Egy új ember, egy új Krisztus született bennem. Szívemben, lelkemben újjászületve hagy-

tam el ezt a földi paradicsomot.“
Befejezésül köszönetet mondunk mindazon egyleteknek, amelyekben megértésre találtunk. Álljanak előttünk a nevek és legyenek példaképek:

Babody Jenő, Székesfehérvár, Balta Menyhért, Kecskemét, Baranyai Gyula, Budapest, Bezzeg István, Cegléd, Borbély Lajos, Gyöngyös, Császár Zsolt, Rákoshegy, Czipcezer István, Mezőkövesd, Csajkovszky Nándor, Erdősi Gyula, Balassagyarmat, Fetter István, Pomáz, Fodor József, Visznek Fülöp Nándor, Cegléd, Galavits Ottó, Budapest, Gyurkovits Vince, Budapest, Gyutai Ferenc, Budapest, Hartmann Ferenc, Szekszárd, Heronay József, Rákoshegy, Hungler Károly, Veszprém, Ignácz Ferenc, Eger, ifj. Illy József, Pécs, Iván János, Budapest, Jáger Mihály, Kecskemét, Marosi Endre, Kispeszt, Mayer Mihály, Hatvan, Mága Béla, Pestszenterzsébet, Milley Ernő, Rákoshegy, Molnár Ferenc, Kispeszt, Nagy Palócz János, Budapest, Nádasdy Rezső, Győr, Pálkövi Gyula, Eger, Péter Ferenc, Pécs, Rajnai György, Szekszárd, Reisz Ádám, Bonyhád, Sándor Géza, Bonyhád, Sebők János, Karcag, Sebők Lőrinc, Karcag, Seprius Ferenc, Üllő, Siklósi József, Budapest, Szabó Mihály, Budapest, Szakács János, Pestszenterzsébet, Szigetvári János, Székesfehérvár, Szücs Ambrus, Pestszentlőrinc, Szüts Béla, Esztergom, Tóth János Karcag, Tóth Sándor, Budapest Trubaecsek János, Győr, Turi József, Gyöngyös, Urbán Sándor, Hatvan, Varga Péter, Budapest, Veres Dezső, Karcag, Waldmann Antal Pomáz, Wittmann Béla, Budapest Zsiray Ferenc, Budapest.

Egyenruha

Sikerült az eddiginél sokkal jobb anyagból nagyobb mennyiséget lekötni mind a saptakból, mind az övből és ingből. Felhívjuk egyleteink figyelmét az egyenruhára és közöljük az új árakat:

Egyening nyakkendővel és gyűrűvel 5.50 P.

Egyensapka 4.80 P.

Egyenöv K-esattal, zománcozva 2.— P.

Kérjük a dékánokat, hogy az egyletekben erőteljes propagandával terjesszék az egyenruhát, különös tekintettel az eucharisztikus szent évrre.

Még egyszer és nem utoljára: Önállósítási alap!

Megnyugvással olvastuk az újságok újévi számában az önállósítási alap első hivatalos jelentését. Nem lepődtünk meg a kérvényezők nagy számán — 1153 kérvény 6,900.000 P. segélyért —, sokkal jobban ismerjük fiatalságunk elhagyatottságát és tanácsatlanságát. Tudtuk, hogy sokan fognak e szalmaszába kapaszkodni, hogy újabb életreményt mérítsenek és tehetségüket, életrehatósságukat megmutassák az alkotás terén is.

Tudtuk azt is, hogy három kategóriába oszlanak a kérvényezők, éspedig a főiskolai képzettségűek, a középfokú iskolát végzettek és végül a fő- és középfokú iskolai végzettség nélkül, szak-képzettség alapján kérvényezők, akik önálló egzisztenciát akarnak alapítani. Azt is tudtuk, hogy az önállósítási alap az első két kategóriába tartozók részére lett első sorban megalkotva. A harmadik kategóriába tartozók részére az alap javára befolyt adományokat szánta a rendelet abban a tudatban, hogy ezen adományok meghaladják majd az alap összegét.

Úgy látszik, a kormány is abban a hitben élt, hogy ma már

van szociális megértés, hogy a tehetős rétegek is megérzik az idők szelét és kinyitják a páncélszekrények ajtaját. Hát ki is nyitották a jól lelakatolt pénztárcákat és jótékonyági persélyekbe való fillérekkel támogatták az alapot azok, akiknek birtokában a nemzeti vagyon nagyrésze van. Hisz vizsgáztalódjunk meg, az alap javára befolyt írva és mondván: 35.500 P. Jótékonyáságnak nem elég ez?

Hát bizony nagyfőkésék, nagy vagyoniúak, akiknek rendelkezése alatt áll a mi nemzeti vagyónunk nagyrésze, Önöktől sem a kormányhatalom, de még inkább nem az ifjúság az Önállósítási Alappal kapcsolatban nem közjótékonyaságot várt, remélt és akart, hanem *nemzeti kötelességteljesítést.*

Mert nemzeti létünk függ attól, hogy fiatalágunknak milyen jövőt tudunk adni. Nemesak a fiatalág léte, vagy nem léte, de a nemzet léte is kockán forog és azt hisszük, hogy némileg — az Önök léte és nem léte is függ tőle.

Azért több megértést és kötelességteljesítést!

Szövetségi himnusz és indulók

Az eucharisztikus szent évre elkészült Szövetségünk új himnusa, mely zenéjének komoly fenségével és grandiozitásával, szövegének mélyeséges értelmével — a szentség hírében elhunyt Harangi László szerzeménye — nagyszerű eszköze lesz a templomi használatban az áhitat kifejezésének és ünnepes alkalmakkor mozgalmunk propagálásának.

Ugyancsak elkészült az új mozgalmi indulónk, mely szövegében a legényegyleti hármass programot tartalmazza, zenéje pedig mozgalmunkhoz híven életet, erőt, lendületet jelent. Nagyszerűen alkalmas menetelésekre, kivonulásokra. Különös jelentősége van az eucharisztikus kongresszussal kapcsolatban, amikor is közös felvonulásaink úgy a fővárosban, mint az összes egyletekben nagyszerűen használhatjuk.

Mozgalmunk hazafias jellegének kidomborítása céljából készült a

harmadik szövetségi zeneszám, az úgynevezett „Új Nemesség“-induló, mely tartalmazza nemzeti, társadalmi és szociális jelszavaink igazságait.

Mindhárom kapható már a Szövetségünkél, darabonként 4.— P-ért. Egyesületek 50%-os kedvezményrel szerezhetik be mindháromat és mind-egyikhez 50—50 szövegpéldányt is kapnak. Férfikarra átírva is kapható.

Előadás-anyag gyűjteményt

Sokszor volt már szó róla, sokan sürgették már megvalósítását, de a Központot leszámítva, még egy egylet sem kapcsolódott be tevékenyen a megvalósítás munkájába. Arról van ugyanis szó, hogy előadásokra, színdarabokra, szavalá-

TUDNOD KELL...

Tagkönyv	—50 P.
Jelenkezési lap	—04 P.
Ideiglenes tagjegy	—04 P.
Vándorlap	—20 P.
Kartoték	—04 P.
Kolping-életrajz	—50 P.
Kolping-jelvény	—30 P.
Szövetségi zászló	25.00 P.
Egyening, nyakkendő	5.50 P.
Egyensapka	4.80 P.
Egyenőv	2 00 P.

sokra, ének- és zeneszámokra kérek ugyan sokan anyagot, de ennek az anyagnak összeállításához még senki sem segített hozzá.

Azért kérjük az egyleteket, kapcsolódjanak be az akcióba és állítsák össze a különböző előadásokra alkalmas anyagukat, hogy segítségre tudjunk egymásnak lenni és így megszabadulunk attól az idegölő, természetlen munkától, hogy minden előadás előtt a színdarabok százait kell átolvasnunk, amíg megfelelő darabot találunk. A legfontosabb szempont legyen az anyag összeállításánál, hogy erkölcsileg kifogástalan legyen a darab és színpadi értéket képviseljen. Az előadási anyagot az alábbi csoportok szerint állíthatjuk össze:

1. Avatási ünnepélyre, legénynapra, propaganda nagygyűlésre alkalmas színdarab, költemény, ének- és zeneszám, melodráma.

2. Adventi, nagybójtó, vallásos estre alkalmas színdarab, költemény stb.

3. Komoly tárgyú társadalmi színdarab, népszínmű, dráma.

4. Vígjáték, operettek.

5. Jelenetek, magánszámok, konferánások stb.

Minden darabnál jelezzük a szereplők számát, a szerző nevét, a kiadás helyét és ha lehet a darab beszerzési árát.

Ha gyűjteményünk gazdagon össze van állítva, a Szövetség díjmentesen bocsátja az egyletek rendelkezésére. Egyelőre feladatunk: szorgalmasan gyűjteni az anyagot.

EGYLETEINK ÉLETÉBŐL

Budapest—Központ: (Esztergom főegyh.) Bensőséges melegséggel ünnepelte meg a karácsonyt. A karácsonyból kiáradó szeretet áthatott mindenkit: egy nagy családdá fogta össze a tagokat. Az Egylet pártfogóitól befolyt adományokból 110 tagot látott a Központ karácsony estéjén szeretet-vaesórán és karácsony napján ebéden vendégül. 26-án volt a Központ karácsonyünnepélye, melyen az ünnepi beszédet *Tegzes Béla* rendes tag mondta, aki a meghirdetett karácsonyi beszédpályázat első díját nyerte. Az Egylet vezetősége és a rendezőgárda tagjai rövid jelmondatok kíséretében gyújtották meg gyertyáikat a karácsonyi Kis Jézuska tiszteletére. Majd az Egylet jótevőitől beérkezett nagyszámú adományból kapott minden tag, — *akinek tagsági könyve rendben volt* — karácsonyi szeretetsomagot.

Január 24-én lesz a szabó-céh mestervizsgája. Tavaly a fodrászcéhnek volt egy tömeges és jól sikerült mestervizsgája. Ezen felbuzdulva az idén a szabók kértek az Iparkamarától engedélyt az együttes mestervizsgára. Bízunk ennek a sikerébn is, mert a szabók éjjelnappal tanulnak.

Most kezdődnek meg a Központban a népművelési és szakmai céh tanfolyamok második feléve.

Szigetvár: (Pécs egyhm.) Az egyletnek hosszú időn át volt kiváló II. elnökét *Sudár Dezsőt* Hosszúlehetősébe helyezték. Ezen tény mellett szó nélkül nem mehetünk el. Szolgálganak e sorok szerény köszönetül és elismerésül az Ő eredménydús fáradhatatlan munkásságáért és egyben kérjük, hogy új állomáshelyén is legyen a legényegyleti eszméknek híve és gyakorlati megvalósítója.

bevonul Krisztus keresztje egyeletünk termeibe. Ezzel a kereszttel akarunk masírozni azon az úton, amelyet Krisztus Királyunk és Mesterünk megmutatott." Köszönjük *Molnár György* plébános elnök urnak ezt a nagyszerű szellemet, melyet belenevel az ő fiaiba. De köszönet *Keller Ferenc* dékánnak is szép beszámolójáért és áldozatkész munkásságáért.

Sátoraljaiújhegy: (Gör. kat.) Január 6-án anyagilag és erkölcsileg egyaránt jól sikerült előadást rendeztek, melyet februárban is meg akarnak ismételni. A sikeres egyleti munka *Seszták László* elnök áldozatos munkásságának és ifj. Dévényi János dékán ügybuzgóságának eredménye.

Lenti: (Szombathely egyhm.) Egyik kiváló vezetőjének, *Borsos Lajos* hercegi szármellettűnek tartalmas leveléből csak egy mondatot szeretnénk kiemelni: „*Életfelfogásom pedig: El van veszeve az a nemzet, amely nem törődik a fiataliságával és a családdal.*” Bár volna ez sokaknak, mindenkinek életfelfogása: sok keserv megenyhülne, sok nyomasztó probléma megoldódna!

Kiskunmajsa: (Vác egyhm.) Örömmel olvastuk a Majsai Hírlapban a hosszú beszámolót a jól sikerült karácsonyi előadásról: „... a *Katolikus Legényegylet iránt a község lakossága mindig a legszereztettejebb megértéssel viseltetik*” — írja a Majsai Hírlap. Úgy a község társadalmával való nagyszerű együttműködéshez, mint a szép előadáshoz szívből gratulálunk.

Új Szövetségi zászlókat szereztek be.

Ára: 25 pengő

Kaposvár: (Veszprém egyhm.) *Követésre méltó példa!* „... az Eucharisztikus Kongresszusra 33-an megyünk fel egyleti költségen” — jelenti az Egylet áldozatkész II. elnöke *Rozmán Alajos*, aki szívvel-lélekkel a külvárosi iparos-, kereskedő-, munkásifjúságának atyja, vezetője, nevelője. „80 rendes tagunk van, de kb. 30 új tagot vehetünk fel a tavasszal. *Gyűléseink nagyon nívósak. Így maguktól jönnek a legények jelentkezni.*” Ime, ahol nem sajnálják az áldozatot, munkát, fáradságot, — szükség anyagi körülmények ellenére is gyakorlati valósággá válnak a legényegyleti eszmék!

Debrecen: (róm. kat.) *Dr. Szabó János* II. elnök kiváló, egyleti vezetését tanúsítja hozzánk beküldött szép beszámolója. „Negyvenötön vagyunk. A hétfői gyűléseket *szigorúan* megtartjuk. Alig hiányoznak 5-en, 6-an. Előadónk: orvos, ügyvéd, tisztviselő, akik igen ügyes felvilágosító előadásokat tartanak. *Háromszor voltunk közös szentgyónáson és szentáldozáson.* Tavasszal zárt lelkigyakorlatot szeretnénk tartani a most megnyitásra kerülő nyíregyházi ferencrendi zárdában.

A tagok mindennap összejönnek az egyletben, ahol meleg szoba, rádió, folyóirat, újság, sakk és domino áll rendelkezésükre. *Az Új Nemességet nagyon szeretik.*” Megjegyzést ezen értékes beszámolóhoz nem fűzünk. *Olvassuk és kövessük!*

Sopron: (Győr egyhm.) December 19-én 30 új tagot, új Kolping és Krisztus katonát avattak fel. *Felkete* Jenő dékán fáradhatatlan munkássága folytán *magalakult a sajtóbizottság, amelynek feladata, hogy az Új Nemességet minél többen megismerjék és járassák.* Iparokodnak mindenben megvalósítani a dékáni értekezlet határozatait.

Nagyvácsány: (Veszprém egyhm.) Értékes munkáról szóló jelentést kaptunk. A legteltesebb mértékben igyekeznek gyakorlati valóságként nyújtani a tagoknak a legényegyleti eszméket. A tagok hétfői gyűléseken beszédeket, előadásokat tartanak, szavalnak és ezáltal elsajátítják a nyilvánosság előtti biztos fellépést. Bekapcsolódnak a népművelésbe is kultúrtesték rendezésével. Végül még a dékán leveléből idéznük néhány mondatot: „Vízkereszt napján a dékánok kezdeményezésére és az ifjúság áldozatkészségéből

Szerkesztői üzenetek

Többeknek. Az Új Nemesség havonta négyyszer jelenik meg: tagoknak havonta két számmal, elnököknek és dékánoknak külön-külön egy-egy számmal. Ha ketős a tagok részére küldött szám, mint a jelenlegi is, akkor 8 fillér az ára.

Pomáz: A szóbanforgó vezércikkünk nem adott tápot a jelzett félreértésnek. A cikk nem a legényegylet tagjaira értette azt, hogy az Egyház ellen tüntettek. Csak a rosszakarat tudta azt abból kiolvasni.

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.

Felelős szerkesztő ss kiadó: vitéz PINTÉR JÓZSEF

Máté Ernő könyvnyomdája, Budapest, VIII., József utca 61.